

او در واکنش به طرح صیانت از جمعیت گفته مغزهای متفکر و نخبگان دارند از ایران می‌روند و می‌خواهیم این موضوع را با تولد بچه‌های عقب‌مانده جبران کنیم؟

پروفسور داریوش فرهود، پدر علم ژنتیک ایران:

پروفسور داریوش فرهود، پدر علم ژنتیک ایران گفت:

علم اگر دست کسی بیافتد و آن فرد با اخلاق نباشد بسیار ویران‌کننده است

به گزارش اسپادانا خبر و به نقل از ایسنا، او ادامه داد:

دستور سازمان جهانی بهداشت است که یک پزشک فقط مسئول سلامت فیزیکی شخص نیست؛ ما با یک مثلث سلامت بدن، سلامت روح و رفاه اجتماعی مواجه هستیم. کسی مدام سقط جنین می‌کند و می‌بینیم که هیچ عیبی هم ندارد اما اگر دقت کنیم متوجه می‌شویم غذای مناسب برای خوردن ندارد، استرس‌هایی دارد مثل اینکه همسرش را از کار اخراج کرده‌اند، همسرش بیکار است و همه این استرس‌ها باعث سقط جنین می‌شود. پزشک موظف است از این زاویه هم به شرایط بیمار نگاه کند؛ نه فقط مریض بلکه همه مردم را با این نگاه ببیند.

داریوش فرهود گفت:

پیری جمعیت را می‌توان بحرانی نامید که بسیاری از کشورهای جهان با آن درگیر هستند و زنگ خطر پیری جمعیت ایران مدت‌ها است که به صدا درآمده است. براساس گزارش‌ها، نرخ رشد جمعیت در سال ۹۹ به ۶ دهم درصد رسیده و این امر حاکی از آن است که در حال افول جمعیتی در کشور هستیم. نسبت سالمندی و سالخوردگی جمعیت در ۲۰ سال آینده به حدود ۲ برابر می‌رسد. با این شرایط مردم و مسئولان قطعاً از بحث جوان‌سازی و صیانت از جمعیت کشور حمایت می‌کنند اما این موضوع منافاتی با اهمیت انجام غربالگری، اطمینان از سلامت جنین و تشخیص احتمال ابتلا به اختلالاتی مانند سندرم داون و در صورت لزوم با تشخیص پزشک متخصص صدور مجوز سقط قانونی ندارد. طرحی به نام جوان‌سازی و صیانت از جمعیت کشور پیشنهاد کرده‌اند. به عنوان یک شهروند وقتی به این طرح نگاه می‌کنم ایرادهای زیادی دارد. مرتب عنوان می‌کنند که برای فرزند اول این رقم را پرداخت می‌کنیم و برای فرزند دوم هم رقم دیگر. بحث فرزندآوری به رقم پرداختی و میلیون نیست. فرزند که به دنیا می‌آید فقط بحث خرج و هزینه‌ها نیست. آینده‌ای که پدر برای فرزند خود تصور می‌کند اهمیت دارد و باید به آن فکر کرد. چندی قبل معاون وزیر اعلام کرد که جراحی قلب در ایران در حال از بین رفتن است و کسانی که باید دوره‌های فلوشیپ را بگذرانند، نیستند و به محض پایان تحصیل پزشکی، برای تخصص به خارج از کشور می‌روند. شما جلوی این مسئله را بگیرید که تمام ژن‌های عالی ایرانی در حال رفتن از ایران هستند. صندلی‌های دانشگاه‌ها خالی هستند و دانشگاه‌ها متروکه می‌شوند. من این مسائل را دنبال می‌کنم. همین امسال خیلی از افرادی که قبول شدند به دانشگاه نرفتند. چرا ترکیه که در نشیب و فراز سیاسی است باید تبدیل به مرجعی شود که مردم کشورمان بروند در آنجا سرمایه‌گذاری کنند و خانه بخرند؟ اینکه به ازای هر فرزند چند میلیون بدهیم دردی را دوا نمی‌کند. خیلی از کسانی که از کشور رفتند، پول هم داشتند. چرا رفتند؟ چرا به چرای این ماجرا فکر نمی‌کنیم؟ چرا در دانشگاه قبول می‌شوند ولی نمی‌روند؟ بنابراین با گذاشتن کارهای تشویقی و چند روز مرخصی زایمان بیشتر مشکلی حل نمی‌شود. سؤال در بحث جمعیتی درست نیست و جواب آن هم درست نیست. وقتی از رفتن جوانان صحبت می‌کنیم بحث فرار مغزها نیست، بحث فرار ژن‌ها است. من اگر الان در این سن از مملکت بروم

اتفاقی نمی‌افتد اما وقتی یک جوان از کشور می‌رود با یک خارجی ازدواج می‌کند و بچه او آمریکایی می‌شود، ژن ایرانی را برده است. این افرادی که می‌روند، هوشمندترین افراد کشور هستند. آنها هم این افراد را غربال می‌کنند و بهترین ژن‌های ما را می‌گیرند. چرا باید کاری کنیم که این جوانان از مملکت بروند؟ آیت‌الله صافی گلپایگانی فرمودند که با دیگران باید ممایشات کرد و با همه باید زندگی کرد. اگر می‌بینید عده‌ای الان با ایران مخالفت می‌کنند، فرقی هم نمی‌کنند، در همان کشورهایی که بیشترین خدمت را کردیم، الان محبوبیت نداریم. چکار داریم می‌کنیم؟ کمی هم آرای مخالف را گوش کنیم. من مخالف ازدیاد جمعیت نیستم ولی اینها راهش نیست. این کار به شکل خیلی خوبی حدود ۴۵ سال قبل شروع شد و عده‌ای به محضر امام خمینی (ره) رفتند و من هم در آن جمع بودم و تالاسمی اولین موردی بود که توانستیم اجازه سقط را دریافت کنیم. بعد این کار در دست یک نهاد بسیار کارآمد به نام پزشکی قانونی قرار گرفت یعنی در این ۴۵ سال کار غلطی انجام می‌شد؟ این تعداد بچه عقب‌مانده ذهنی، از کار افتاده، نابینا، ناشنوا، می‌توانیم جلوی همه این موارد را بگیریم. کسانی که این طرح را مطرح کردند آیا با حدود ۵۰۰ انجمن‌های والدین کودکان عقب‌مانده صحبت کردند؟ آیا با پزشکی قانونی صحبت کردند؟ آیا با امثال بنده صحبت کردند؟ چطور من در سازمان بهداشت جهانی برای همه صحبت می‌کنم اما در کشورم با من مشورت نمی‌کنید تا عیب‌های آن را به شما بگویم؟ با افراد متخصص در این زمینه صحبت نکردند. اجازه هم نمیدهند که غربالگری ترویج شود. شرایط را هم برای سقط قانونی اینقدر سخت می‌کنند که زمان از دست برود، در نتیجه بچه عقب‌مانده زیاد می‌شود و باید از کیسه من و شما برای آنها خرج شود. من عیب‌ها را باید بگویم. واجب کفایی را باید بگویم. اگر نگویم در مقابل نسل بعد مسئول هستیم که می‌پرسند چرا میدانستی و نگفتی؟ مثل این است که من در اتوبوسی نشسته‌ام و راننده در حال حرف زدن یا چرت است و ماشین در حال حرکت به سمت دره است و بینم و چیزی نگویم. اگر اتوبوس به ته دره سقوط کند و من زنده بمانم باید من را بگیرند و به جرم شرکت غیرعمد در قتل محاکمه کنند. مگر می‌شود من چیز اشتباهی را ببینم و سکوت کنم؟ حالا عواقب این مسئله چه خواهد بود؟ اولاً تعداد زیادی بچه عقب‌مانده ذهنی به دنیا خواهد آمد. اگر کسی هم تبعیت نکند خلاف قانون عمل کرده است و یک عده دکتر صاحب‌نام را می‌خواهید به زندان بیندازید. اگر خانم بارداری شرایط مناسب نداشته باشد و باید سقط کند کسی نیست که این کار را انجام دهد. دکتر در سونوگرافی و آزمایش می‌بیند که جنین عقب‌مانده است یا دست و پای اضافی دارد اما اجازه سقط وجود ندارد. وقتی من در چارچوب قانون نتوانم این کارها را انجام دهم کار به صورت غیرقانونی انجام می‌شود یعنی قاچاق سقط زیاد می‌شود. یک فرد تحصیلکرده و متخصص این کار را انجام نمی‌دهد که موقعیت خود را به خطر بیندازد و سقط توسط یک عده شبه پرستار یا افراد غیرمتخصص انجام می‌شود که در این شرایط، هم جان مادر به خطر می‌افتد و هم شکایت زیاد می‌شود. اگر جنین دچار مشکل به دنیا هم بیاید، تأمین اجتماعی مجبور است هزینه‌ها را پرداخت کند. بهزیستی باید از این کودکان نگهداری کند. آن وقت معاونت آموزش استثنایی وزارت آموزش و پرورش هم درگیر ماجرا می‌شود. ما گفتیم جمعیت می‌خواهیم نه جمعیت یک عقب‌مانده. خیلی عجیب است، چرا قانونی نمی‌گذارند که این همه مغزها از کشور نروند؟ مغزهای متفکر و نخبگان دارند از ایران می‌روند به جای آن می‌خواهیم این موضوع را با تولد بچه‌های عقب‌مانده جبران کنیم؟ حاصل و تفسیر کار ما این می‌شود.

او ادامه داد:

مسیر درست این است که اولاً همین کار (بحث غربالگری) بماند. در عین حال، شرایطی فراهم شود که جوانان نخبه از کشور نروند. در حال حرکت به سمت یک جمعیت پیر هستیم درست مثل کشورهای اروپایی یا ژاپن. اینطور نیست که بگویم شرایط آلمان، آمریکا، ژاپن خیلی خوب است و شرایط ایران بد است. آنها هم اشتباهاتی می‌کنند ولی من مسئول آنها که نیستم، من مسئول کشورم و خانواده خودم و مردم وطنم هستم. اول باید تمهیداتی باشد که این مهاجرت‌ها از ایران به حداقل برسد و دوم اینکه کاری انجام دهیم که بچه‌های دچار مشکل، کمتر به دنیا بیایند. به این فکر می‌کنید که اینهمه پزشک و متخصص و آزمایشگاه‌های ژنتیک با برداشته شدن این غربالگری‌ها چکار باید بکنند؟ کار از دست آنها خارج شده و بهزیستی مجبور می‌شود این تعداد بچه عقب‌مانده که به دنیا می‌آیند را نگهداری کند. با پول چه کسی؟ از بیت‌المال و پول من و شما و خود آن خانم نماینده که رأی به این کار داده است.

برچسب ها: [جمعیت \[1\]](#)

[دانشگاه \[2\]](#)

[مجلس \[3\]](#)